

РЕШЕНИЕ

№ 1264

гр. София, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-9, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Жаклин Комитова

при участието на секретаря Славка Кр. Димитрова
като разгледа докладваното от Жаклин Комитова Търговско дело № 20231100900606 по описа за 2023 година
и за да се произнесе взе, предвид следното:

ПРЕДЯВЕН Е ИСК С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ.155 Т.3 ТЗ.

Ищецът СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, с адрес: гр. София, бул. "Витоша" № 2, с **искова молба вх. № 30427/30.03.2023 г.** твърди, че в Софийска градска е заведена пр.пр. № 8442/2023 г. по описа на СГП по повод постъпило уведомление от Директора на Териториална дирекция на НАП - София, с което уведомяват СГП, че дружеството „А.“ ООД, ЕИК *****, е без управител от 29.07.2016 г., когато е починал вписаният управител Д.Д.Г., ЕГН *****. Иска се предприемане от страна на СГП на съответните действия на основание чл.155, т.3 от ТЗ.

Видно от служебно изисканото препис - извлечение от Акт за смърт № 718 от 29.07.2016 г., съставен в гр. София, район „Люлин“, община Столична, Управителят на дружеството Д.Д.Г. е починал на 29.07.2016 г. Видно от приложената разпечатка от интернет-страницата на Търговския регистър от 29.03.2023 г. относно актуалното състояние на „А.“ ООД, ЕИК *****, като управител на дружеството е вписан Д.Д.Г.. Т.е. в тримесечния срок след датата на смъртта на управителя не са подавани заявления до Агенция по вписванията за вписване на промени в представителството. В продължение на повече от три месеца търговско дружество „А.“ ООД фактически е без управител. Няма вписан управител и към момента на изготвяне на настоящата искова молба, поради което са налице законовите предпоставки, визирани в разпоредбата на чл. 155, т. 3 от ТЗ за прекратяване на дружеството. Съгласно чл. 155, т. 3 от ТЗ по решение на окръжния съд по седалището на дружеството може да бъде прекратено по иск на прокурора, когато в продължение на три месеца дружеството няма вписан управител. В

конкретния случай дружеството е без управител повече от шест години, като същевременно липсва решение на общото събрание на съдружниците за избор на нов управител, който да бъде вписан в ТР на мястото на починалия такъв .

Предвид изложеното и на основание чл. 155 т. 3 от ТЗ ищецът моли да бъде постановено решение, с което да бъде открито производство по прекратяване и ликвидация дейността на „А.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: Област: София /столица/ Община: Столична, район „Възраждане“, гр. София, ж.к. „Зона Б-19“, ул. *****, ет. партер.

В срока по чл. 367, ал. 1 ГПК, на 23.01.2023 г. **ответникът „А.“ ООД, ЕИК *****,** действащ чрез особения си представител Адвокат М. Т. Р., вписан в САК с личен номер *****, със служебен адрес гр. София, ул. *****, е представила отговор на исковата молба. В отговора се поддържа, че съгласно нормата на чл. 155, т. 3 от ТЗ по решение на окръжния съд по седалището на дружеството то може да бъде прекратено по иск на прокурора, когато в продължение на три месеца дружеството няма вписан управител. Хипотезата на „няма вписан управител“ се различава от тази при починал управител на дружеството с ограничена отговорност. При хипотезата на „няма вписан управител“ следва да се разбира, че по партидата на дружеството не фигурира лице, което да е управител.

Настоящото дружество е дружество с ограничена отговорност. Съгласно чл. 135, ал. 1 от ТЗ, органите на управление са Общото събрание и управителят. Предвид факта, че в дружеството има други двама съдружници, за които няма данни да са починали, същото може да бъде представлявано от тях самите. По този начин представителството на дружеството се осъществява от тях и се санира пропускът, че управителят е починал и не е сменен с друг. Самата норма на чл. 123 от ТЗ предвижда, че всеки съдружник има право да участва в управлението на дружеството, в разпределението на печалбата, да бъде осведомяван за хода на дружествените дела, да преглежда книгата на дружеството и има право на ликвидационен дял. Правата и задълженията на съдружниците в дружеството с ограничена отговорност са регламентирани в чл. 123 и чл. 124 от ТЗ. По силата на тези разпоредби съдружникът в ООД има право и задължение да участва в управлението на дружеството и да оказва съдействие за осъществяване на неговата дейност. Тези права и задължения съществуват независимо и извън всички трудови правоотношения и не възникват по силата на договор. Но управителят е този, който има правото да организира и ръководи дейността му срещу възнаграждение, като отношенията между него и дружеството се уреждат с договор за възлагане на управлението (в този смисъл е Решение № 1552 от 07.10.2010 г. на ВАС по адм. д. 5007/2010.г.) Поради това дружеството не следва да бъде прекратено, тъй като за останалите двама съдружници (М.Д.Д. и К.Б.Б.) не съществуват данни да са починали. Следователно, по силата на закона, същите могат да представляват и управляват дружеството.

Освен това СГП, алтернативно НАП, е следвала да покани наследниците на починалия съдружник и управител Д.Г.И. да преразпределят дела му в „А.“ ООД и да изберат нов управител.

Подаването на молбата по чл. 155, т. 3 от ТЗ до съда уврежда гражданския оборот, тъй като се касае за търговски взаимоотношения. В

дружеството би могло да има наети работници и при прекратяването му следва да бъдат прекратени и трудовите им права. Видно от партидата на дружеството, същото има вписани вдигнати запори, поради което същото е явно добросъвестно и изплаща суми по кредити. Последният вдигнат запор е 2017 г., т.е. след смъртта на управителя.

Предвид на изложеното, представител счита, че прекратяването на дружеството по-скоро би увредило гражданския оборот, отколкото да го съхрани. Разумът на императивно регламентираните в чл. 155 от ТЗ хипотези за прекратяване на дружество с ограничена отговорност по решение на съда диктува, че се касае за важни правоотношения, зад които стоят не само частни, но и обществени интереси, и за нормалното развитие на правоотношението е необходима съдебна проверка за наличието и правилното упражняване на претендираното право.

Поради това се иска постановяване на решение, с което да се отхвърли предявения иск.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

По делото е представено като писмено доказателство – извлечение от пр. пр. № 8442/2023 г. по описа на СГП по описа на СГП, по повод постъпило уведомление от НАП-София, че дружеството „А.“ ООД, ЕИК ***** е без управител, тъй като вписаният управител Д.Д.Г., ЕГН ***** е починал.

Видно от Справка от НБД и Препис – извлечение от Акт за смърт, издадено въз основа на Акт за смърт №718 от 29.07.2016 г., съставен в гр. София, 19 район Люлин, Столична община, Д.Д.Г., ЕГН ***** е починал на 29.07.2026 г.

Съгласно разпечатка от ТРРЮЛНЦ по партидата на ответното дружество, същото е учредено 2001 год. като дружество с ограничена отговорност, и е с вписани към настоящия момент съдружници: М.Д.Д. с размер на дяловото участие – 1 250 лв.; К.Б.Б., с размер на дяловото участие – 2 500 лв.; Д.Г.И., с размер на дяловото участие – 1 250 лв.

От служебната справка в ТРРЮЛНЦ се установява, че и към днешна дата като управител на „А.“ ООД, ЕИК ***** продължава да е отразено лицето Д.Д.Г..

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Съдът е сезиран с иск с правно основание чл. 155, ал.1, т.3 от ТЗ, който установява, че когато в продължение на три месеца дружеството няма вписан управител активно легитимиран да предяви иск за неговото прекратяване е прокурорът, а компетентен да се произнесе по неговата основателност е съдът по седалището на търговеца. Не съществува законово обвързване на конкретната прекратителна хипотеза с виновно поведение. Достатъчен за реализацията на фактическия състав е фактът, че в рамките на визирувания срок за дружеството липсва вписан управител, с което на практика се възпрепятства осъществяване на дейността му.

Едно дружество може да остане без управител в два случая.

Първата хипотеза настъпва по право – при смърт на управителя, като едновременно с това съдружниците в дружеството бездействат и не избират нов.

Втората хипотеза е резултат на това, че управителят е поискал да бъде

заличен от ТР с писмено уведомление до дружеството, като компетентният дружествен орган – ОСС, не е предприел действия по заличаването му, респ. по избор на нов управител.

И в двете хипотези дружеството на практика е без управител, който да формира правно валидната му воля, ОСС бездейства и не предприема действия по избор на нов управител и това състояние продължава повече от три месеца.

В конкретния случай се установява от събраните по делото доказателства и служебната проверка в ТРРЮЛНЦ, че след смъртта на управителя на „А.“ ООД, ЕИК *****, вкл. и до настоящия момент, за период от 6 години, по партидата на търговеца няма вписвания, удостоверяващи вписване на нов управител на дружеството. Т.е. от 2016 г. „А.“ ООД, ЕИК ***** е продължило да съществува като съвкупност от права, задължения и фактически отношения, но е останало без управление, без възможността да взема правнорелевантни решения, както и да приема волеизявления и актове от трети лица, тъй като част от императивно установените дружествени органи, които ООД е длъжно да поддържа по силата на чл. 135 ал.1 и чл.135 ал.2 т.2 от ТЗ във вр. с чл. 155 т. 3 от ТЗ, са лишени от субектния си състав.

Съгласно чл. 125, ал. 1, т. 1 от ТЗ при евентуалната смърт на съдружник (в ООД), участието му в дружеството се прекратява. Това прекратяване настъпва по силата на самия факт на смъртта, без да е необходимо предприемането на други правни действия. След смъртта на управителя и съдружник в дружеството Д.Д.Г., ЕГН *****, до настоящия момент по партидата на търговеца няма вписвания, удостоверяващи евентуалното правоприемство от страна на негови наследници. В нормата на чл.129, ал.1 от ТЗ е предвидено наследяване на дружествения дял, наред с възможността за прехвърлянето му. Предмет на наследяване е единствено дружественият дял, който извод произтича не само от характеристиката на дяловете от капитала като имуществено право и от същността на правото на членство, но и от изричната законова регламентация на прехвърлянето на дяловете и свързаните с тях права на съдружника. Наследяването винаги е право с имуществен характер, тъй като личните и неимуществените права на наследодателя не преминават върху неговите наследници. При смърт на съдружник в ООД имуществените му права - дяловете от капитала се наследяват, но не и правото на членство. Наследникът се явява приобретател на дяловете като трето лице за дружеството по смисъла на чл.129, ал. 1 ТЗ, поради което придобиването на членственото право се подчинява на реда за приемане на нови съдружници. В този случай наследникът не замества и не встъпва в членственото правоотношение на своя наследодател, а би могъл да придобие права на съдружник на собствено основание след решение на Общото събрание, като наследяването има значение само на придобивно основание за дяловете от капитала. Приемането на нов съдружник е от компетентността на Общото събрание, поради което при липса на решение за приемане на наследника за съдружник, същият не разполага с неимуществените права по чл.123 ТЗ. Притежаването на дялове по наследство обуславя правото на наследника да получи равностойността на дяловете по реда на чл.125, ал. 3 ТЗ, ако не заяви желание за бъде приет за съдружник или Общото събрание откаже на наследника да го приеме за съдружник, независимо, че той би могъл да

отговаря на законовите изисквания за приемане на съдружник и не са поставени ограничения от такъв характер в дружествения договор.

С оглед горното, неоснователни са доводите в ОИМ, че наследниците на починалия управител (който е един от съдружниците в дружеството), биха могли да упражнят наследствените си права и да встъпят в правата на наследодателя си и да продължат дейността на дружеството заедно с останалите съдружници.

Предвид изложеното съдът намира, че предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен. С оглед нормата на чл.155 т.3 от ТЗ смъртта на управителя на дружеството и неизбирането на друг управител от страна на останалите съдружници за срок по-дълъг от 3 месеца, е единствено условие за прекратяването на ООД. Ако съдът уважи иска по чл. 155 т.3 от ТЗ решението служебно ще бъде изпратено на Агенция по вписванията за вписване на прекратяването му и откриване производство по ликвидация с всички свързани с това последици по отношение на кредиторите на дружеството. Ликвидацията обаче задължително се предшества от вписване на прекратяването на дружеството, тъй като Агенцията по вписванията няма правомощие да впише подобно обстоятелство служебно. Без да се е развило спорното съдебно производство по чл. 155, т. 3 от ТЗ и да е влязло в сила конститутивното съдебно решение за прекратяване на ответното дружество, не може да се подаде заявление до АВп за вписване на прекратяване на ООД на основание чл. 156 от ТЗ, респ. да се пристъпи към ликвидация.

ПО РАЗНОСКИТЕ ПО ДЕЛОТО:

При този изход на производството, ответникът следва да бъде осъден да заплати на съда разноски за държавна такса в **размер на 8 0 лева** на основание чл. 78 ал. 6 от ГПК, както и **сумата 500 лева** – адвокатско възнаграждение за особен представител, която е изплатена на особения представител от бюджета на съда (**определена съгласно чл.7 ал.1 т.4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г.** за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в редакцията ѝ с ДВ бр. 88 от 2022 г., когато е бил назначен особения представител и е определено възнаграждението му **във вр. чл.47 ал.6 изр. последно от ГПК**).

Водим от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА на основание **чл. 155, т. 3 от ТЗ „А.“ ООД, ЕИК *****,** със седалище и адрес на управление: Област: София /столица/ Община: Столична, район „Възраждане“, гр.София, ж.к. „Зона Б-19“, ул. ****, ет. партер, действащ чрез особения си представител Адвокат М. Т. Р., вписан в САК с личен номер ****, със служебен адрес гр. София, ул. *****, по иска, предявен от **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА,** с адрес: гр. София, бул. „Витоша” № 2.

ОСЪЖДА „А.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на

управление: Област: София /столица/ Община: Столична, район „Възраждане“, гр.София, ж.к. „Зона Б-19“, ул. ****, ет. партер, **на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, да заплати по сметка на СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД сумата 580 лева (петстотин и осемдесет лева)**, представляваща дължима държавна такса в размер на 80 лева (осемдесет лева) и адвокатско възнаграждение за особен представител, в размер на 500 лева (петстотин лева), което е изплатено на особения представител от бюджета на съда.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението, да се изпрати на **АВп-ТРРЮЛНЦ** заверен препис от настоящето решение за обявяване в Регистъра и откриване на производство по ликвидация.

Съдия при Софийски градски съд: _____